

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	[...] over
AFGØRELSE FRA	Energistyrelsen af 30. oktober 2002
OM	Prisafregning for elektricitet fra vindmølle

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

NÆVNETS	Nævnnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye
SAMMEN-	Jacobsen
SÆTNING	Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
I SAGEN	Professor, dr.jur. Jens Fejø
	Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann
	Lektor, cand.jur. og Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 21. november 2002 fra advokat Jesper Laage Kjeldsen, Rudkøbing, hvorved der på vegne af [...], klages over Energistyrelsens afgørelse af 30. oktober 2002 vedrørende en vindmølle tilhørende [...]. Energistyrelsen fandt i sin afgørelse at vindmøllen ikke kunne anerkendes som "eksisterende". Det betyder, at vindmøllen ikke oppebærer det pristillæg, der gives "eksisterende" vindmøller, jf. nærmere bekendtgørelse nr. 331 af 5. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v., der har erstattet den dagældende bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001.

Afgørelsen fulgte efter, at Energistyrelsen ved brev af 15. august 2002 havde meddelt klageren, at styrelsen genoptog sagen, idet styrelsen tidligere ved en afgørelse af 2. april 2001 havde fundet, at vindmøllen var at betragte som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsen.

Energistyrelsen fremkom ved brev af 26. marts 2003 med en redegørelse til sagen, som har været forelagt klageren.

Klageren har anmodet om mundtlig forhandling af sagen. Energiklagenævnet besluttede på et møde den 12. februar 2004 ikke at imødekomme anmodningen, og der blev ved brev af 3. marts 2004 givet klageren en frist for afsluttede bemærkninger til sagen.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 24. juni 2004.

Den påklagede afgørelse

Energistyrelsen traf den 2. april 2001 afgørelse om at vindmøllen beliggende på matr. nr. [...], tilhørende [...] anerkendtes som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsens § 10. Af Energistyrelsens afgørelse fremgår:

"[.....]

[...] har ved købekontrakt af 30. december 1999 købt en vindmølle af typen BONUS 1 MW med en effekt på 1000 KW af BONUS Energy A/S. [.....]

Kontrakten er for begge parter betinget af, at køber og sælger kan opnå de til anlæggets etablering fornødne myndighedsgodkendelser senest 31. december 1999 og at betingelserne i Energistyrelsens bekendtgørelse om tilslutning til elnettet kan opfyldes senest 31. august 2000.

[.....]

Sydlangeland Kommune har den 8. februar 2000 meddelt byggetilladelse til vindmøllen. Af byggetilladelsen fremgår, at BONUS Energy A/S har anmeldt byggearbejdet den 16. november 1999.

[.....]

Energistyrelsen finder, at kravene i vindmøllebekendtgørelsens § 10 er opfyldt, og at vindmøllen beliggende på matr. nr. [...], derfor kan betragtes som eksisterende. [.....]"

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 2 af 11

Fra Energistyrelsens afgørelse af 30. oktober 2002 citeres:

"[.....]

Som det fremgik af Energistyrelsens brev til Dem af 15. august 2002 var Energistyrelsen blevet opmærksom på, at man i forbindelse med udarbejdelse af ovennævnte afgørelse [af 2. april 2001] ved en fejl havde overset, at dispensationen fra byggelovgivningen først var meddelt efter 31. december 1999.

Sydlangeland Kommune har den 8. februar 2000 givet dispensation fra BR kap. 3.3, stk. 1 a, for højde og afstand i forhold til byggeskel. [.....]

Det fremgår af vindmøllebekendtgørelsens § 10, at en af betingelserne for at en vindmølle kan være "eksisterende" og dermed få den fordelagtige prisafregning er, at eventuelt fornødne dispensationer fra byggelovgivningen skal være meddelt senest 31. december 1999.

Energistyrelsen havde således ikke hjemmel til at godkende vindmøllen som "eksisterende".

[.....]

Energistyrelsen har ved brev af 14. oktober 2002 foretaget parts-høring.

[.....]

Ved brev af 25. oktober 2002 har Bonus Energy A/S på mølle-
jers vegne til støtte for sin påstand om at møllen er "eksisterende"
gjort følgende 3 punkter gældende, som citeres i kursiv

1. ordlyden i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, må
forstås således, at der ikke kan kræves dispensationer efter
byggelovgivningen som ikke henhører under en landzonetilla-
delse.

Dette begrundes med, at sætningen "herunder have opnået even-
tuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen" ikke kan
betragtes som en selvstændig betingelse under stk. 2., nr. 2, men
derimod som en præcisering af, hvad der om nødvendigt skal be-
handles under landzonetilladelsen. Skulle bestemmelsen fortolkes
som Energistyrelsen gør det, skulle ordet "herunder" have været
et "samt" eller et "og".

[.....]

Vores fortolkning støttes således også af Energistyrelsens vejled-
ning til elreformen, der ligger til grund for bekendtgørelsen, idet
Energistyrelsen ved øverst side 2 at have sat sætningen "herun-
der have opnået eventuelt fornødne dispensationer fra byggelov-
givningen" i parentes, gør det endnu mere klart, at sætningen ik-
ke er en selvstændig betingelse.

[.....]

Således er vejledningen til elreformen helt utvedtydig og borgeren
må kunne støtte ret på vejledningen, særlig henset til, at borgeren
for at få ret til den gunstige prisafregning tilladt ved elreformen
har været nødsaget til at henholde sig til elreformaftalen og vej-
ledningen til denne, idet bekendtgørelsen som kodificerede elre-
formen først kom efter fristerne i elreformen var udløbet.

[.....]

2. Fornødne dispensationer efter byggelovgivningen er efter vor
mening under alle omstændigheder, jf. sagsfremstillingen, til-
vejebragt inden udgangen af 1999.

[.....]

Af "Anmeldelse af opstilling af vindmølle", jfr. bilag 03, fremgår
det tydeligt, at der søges om dispensation fra BR 95, kap. 3.3,
stk. 1 a, og det er dernæst vigtigt at bemærke, at teknisk forvalt-
ning, jfr. bilag 05, den 9. december 1999 til Fyns Amt skriver:
"Det ansøgte kræver landzonetilladelse efter planloven med Fyns
Amt som myndighed, samt dispensation fra byggelovens højdebe-

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 3 af 11

stemmelser med kommunen som myndighed. Kommunen kan anbefale det ansøgte.

[.....]

3. Ved Energistyrelsens afgørelse af 2. april 2001 er der tale om tilbagekaldelse af en til borgeren tidligere udstedt begunstigende forvaltningsakt, som ikke kan tilbagekaldes.

[.....]

Der er i den konkrete situation nemlig tale om, at [...] i mere end halvdelen af år har kunnet forlade sig på, at hendes oprindelige antagelse om at have en "eksisterende" mølle var korrekt. [...] Ud over, at der er tale om en fejl lavet af Energistyrelsen, at Energistyrelsen kendte samtlige oplysninger, som var nødvendige for at træffe afgørelse på afgørelsestidspunktet, er der også tale om at en tilbagekaldelse til skade for adressaten samt en af de såkaldt svage tilbagekaldelsesgrunde, som kun har det offentlige interesse i at begrænse sine udgifter og hensynet til lighed og konsekvens i administrationen som formål. Generelt er sådanne hensyn af væsentlig betydning, men i tilbagekaldelsessammenhæng som denne, hvor der foreligger modhensyn af væsentlig betydning, må forvaltningens hensyn vige og fravigelsen kan konkret begrundes. Det er således vores opfattelse, at Energistyrelsen efter gældende forvaltningsretlig praksis ikke er berettiget til at foretage tilbagekaldelse i den konkrete situation.

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 4 af 11

Energistyrelsens nye afgørelse

Energistyrelsen træffer herved, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 21, stk. 6, afgørelse om, at vindmøllen ikke kan anses for "eksisterende" efter vindmøllebekendtgørelsens § 10, da stk. 2, nr. 2, ikke er opfyldt. Vindmøllen skal derfor pr. 1. november 2002 afregnes efter reglerne i vindmøllebekendtgørelsens kapitel 4 om prisafregning for nye vindmøller.

[.....]

ad. BONUS Energys bemærkninger under pkt. 3.

[.....]

Der er tale om en oprindelig hjemmelsmangel og Energistyrelsen er forpligtet til at rette afgørelsen.

Der henvises til følgende litteratur:

I "Forvaltningsret – prøvelse", 1994, side 202, anfører Bent Christensen om forvaltningsakter vedrørende indkomstoverførsler og tilskud, at den altovervejende hovedregel er, at hvis der foreligger en oprindelig hjemmelsmangel, så skal forvaltningsakten rettes. Det gælder også, når prøvelsen resulterer i ydelsens nedsættelse eller ophør.

I "Forvaltningsret", 1. udgave, 1994, side 559-560 af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl. udtales, at hovedreglen er, at hjemmelsmangler som minimum fører til annullation. Rent undtagelsesvis kan berettigede forventninger hos borgeren om fortsat at kunne nyde godt af en mangelfuld afgørelse føre til opretholdelse af afgørelsen, men retspraksis viser, at der skal særlige tungtvejende omstændigheder til. Hovedreglen om annullation skyldes, at hjemmelsmangler normalt i sig selv er væsentlige.

Det er Energistyrelsens vurdering, at Energistyrelsen i nærværende tilfælde er forpligtet til at rette afgørelse af 2. april 2001, således, at vindmøllen i afregningsmæssig henseende betragtes som en ny vindmølle.

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 5 af 11

Energistyrelsen lægger her vægt på,

At der er tale om en åbenbar fejl i et større sagskompleks, hvor hensynet til lighed og konsekvens ved administrationen af reglerne må tillægges vægt og

At en opretholdelse af afgørelsen ville medføre, at vindmølleejeren i en forholdsvis lang periode uberettiget ville opnå en samlet set betydelig højere prisafregning, end hvad der er tilfældet, hvis vindmøllen betragtes som en ny vindmølle.

Endvidere lægges der vægt på, at vindmøllen blev tilsluttet allerede den 25. oktober 2000, forinden afgørelsen af 2. april 2001. Vindmølleejers har således ikke foretaget investeringen i vindmøllen på grundlag af Energistyrelsens afgørelse.

Hertil kommer, at betingelserne for at blive betragtet som en eksisterende vindmølle gennem de tidligere udstedte vejledninger og bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 har været klare. Det er således anført i vejledningen af 8. november 1999, at der inden 1. januar 2000 skulle foreligge en landzonetilladelse (herunder eventuelle fornødne dispensationer efter byggelovgivningen) og tilsvarende er anført i vejledningen af 30. juni 2000.

[.....]"

Klagen

Advokat Jesper Laage Kjeldsen gør i sin klage af 21. november 2002 gældende, at Energistyrelsen ikke var berettiget til at genoptage sagen, idet der forelå en godkendelse af vindmøllen som "eksisterende". Subsidiært gøres gældende,

at reglerne er overholdt, således at vindmøllen fortsat godkendes som "eksisterende".

Advokaten henviser bl.a. til at reglerne – herunder Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 – er så uklare at dette må føre til at styrelsen ikke kan omgøre afgørelsen af 2. april 2001. Advokaten henviser til, at det var uklart, hvorvidt dispensationen fra byggelovgivningen vedrørende det skrå højdegrænseplan var nødvendig, idet der er usikkerhed om hvad der ligger i det i vejledningen anvendte begreb "bonuslokalplan". Advokaten anfører videre, at Energistyrelsen har gennemgået alle vindmøllesager for at finde dem, som der kunne sættes spørgsmålstegn ved.

Advokaten gør endvidere gældende, at borgerne i langt de fleste tilfælde ud fra lighedsgrundsætninger havde krav på at modtage dispensation fra det skrå højdegrænseplan, fordi kommunerne altid har givet dispensation fra disse regler. Energistyrelsen burde derfor have anlagt en mindre formalistisk forståelse af regelsættet i denne sag.

Energistyrelsens redegørelse

Energistyrelsen fastholder i sin redegørelse af 26. marts 2003 det i afgørelsen af 20. oktober 2002 anførte.

Energistyrelsen fandt ikke at der var tale om en uoverensstemmelse mellem vejledningerne og vindmøllebekendtgørelsen, idet det efter begge var en betingelse, at eventuelt fornødne dispensationer skulle være opnået senest 31. december 1999, for at vindmøllen kunne betragtes som "eksisterende". For så vidt angik advokatens bemærkninger omkring en "bonuslokalplan" afviste Energistyrelsen, at der skulle være belæg for, at lokalplanen i nærværende sag var tilstrækkelig til at opfylde betingelsen i § 10, stk. 2, nr. 1.

Energistyrelsen oplyste videre, at styrelsen var blevet gjort opmærksom på fem af styrelsens afgørelser, hvorefter vindmøller var anerkendt som "eksisterende" på trods af, at dispensationer efter byggelovgivningen først var opnået efter den 31. december 1999. Energistyrelsen har i disse fem sager genoptaget og rettet afgørelserne.

Energistyrelsen konstaterede sammenfattende, at der er givet dispensation efter byggelovgivningen, at kommunen er af den opfattelse, at dispensationen var nødvendig, og at dispensationen først er givet efter 31. december 1999.

Energistyrelsen oplyste, at styrelsen var sindet at genoptage afgørelsen, såfremt en kompetent klageinstans eller domstolene på et senere tidspunkt afgjorde, at dispensationen ikke var nødvendig.

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 6 af 11

Retsgrundlaget

Fra den nugældende vindmøllebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.m.) citeres følgende, som er uændret i forhold til bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 med senere ændringer:

”[.....]

§ 10. Eksisterende vindmøller på land og på havet defineres som vindmøller, der

1) senest den 31. december 1999 er købt ved bindende, ubetinget kontrakt, jf. dog stk. 3,

2) senest den 31. december 1999 er anmeldt i henhold til bekendtgørelsen nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller, og

3) for hvilke der senest den 31. august 2000 er indgivet anmodning om tilslutning til elnettet sammen med dokumentation for opfyldelse af betingelserne for tilslutning.

Stk. 2. Eksisterende vindmøller på land skal senest den 31. december 1999 være anmeldt til kommunen i henhold til byggelovgivningen og enten

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt, eller

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til en landzonetilladelse, herunder have opnået eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen.

Stk. 3. Den i stk. 1, nr. 1, nævnte kontrakt kan alene være betinget af, at der opnås de nødvendige myndighedstilladelser til opstilling af vindmøllen senest den 31. december 1999, og at betingelser for nettilslutning er opfyldt senest den 31. august 2000.

Stk. 4. Hvis en lokalplan ophæves af Naturklagenævnet på grund af forhold forbundet med kommunalbestyrelsens behandling af sagen, vil vindmøller omfattet af lokalplanen blive betragtet som eksisterende, såfremt kommunalbestyrelsen inden 6 måneder fra Naturklagenævnets ophævelse af lokalplanen endeligt vedtager en lokalplan i uændret form efter offentlig fremlæggelse og fornyet behandling i kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Eksisterende vindmøller skal være nettilsluttet senest den 31. december 2002 for at modtage prisafregning efter §§ 11 og 12.

[.....]”

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 7 af 11

Fra Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 citeres følgende:

”Aftalen om elreformen af 3. marts 1999 definerer eksisterende vindmøller som vindmøller, der er købt på en bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke, der foreligger de fornødne tilladelser. Ifølge elreformaftalen er vindmøller, der kan betragtes som eksisterende, berettiget til fortsat at modtage et pristillæg på 27 øre pr. kW/h i tiden indtil møllen har produceret et nærmere angivet antal fuldlasttimer.

Energistyrelsen har fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde en vejledning om, hvorledes ovennævnte definition af eksisterende vindmøller nærmere skal forstås. Nedenstående retningslinier vil fremgå af en ny bekendtgørelse om overgangsregler for afregning af VE-el i perioden frem til indførelse af det grønne elmarked. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft 1. januar 2000.

[.....]

2. Fornødne tilladelser

Punkterne a-c skal alle være opfyldt, for at der foreligger de ”fornødne tilladelser”.

- a) Inden 1. januar 2000 skal der for det område, hvor vindmøllen påtænkes opstillet, foreligge:
- En endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt (bonuslokalplan), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

Eller

- en landzonetilladelse (herunder eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

En klage til Naturklagenævnet har i denne forbindelse ingen betydning. Ejeren af vindmøllen vil således være berettiget til at få 27 øre/kWh for det antal fuldlasttimer, som møllen er berettiget til, såfremt det efter Naturklagenævnets afgørelse viser sig, at vindmøllen lovligt kan rejses med baggrund i den påklagede lokalplan/landzonetilladelse.

[.....]”

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 19. december 2002 (j.nr. 97-2301-0118) lagt til grund, at der med Elreformaftalen af 3. marts 1999 blev skabt parlamentarisk basis for en væsentlig omlægning af principperne for afregning af VE-elektricitet, herunder for etablering af en overgangsordning for investeringer i VE-anlæg. Dette blev tillige bebudet i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til elforsyningsloven af 1999 (lovforslag L 234 som fremsat den 29. april 1999, Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 5851-5938). Ved loven skabtes hjemmel for ministeren til at kunne udforme overgangsordningen.

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 8 af 11

Elreformaftalens formål var for private, eksisterende VE-anlæg – som nævnt i forarbejderne til elforsyningsloven – dels at sikre rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, herunder vindmøller, dels at nye VE-produktionsanlæg kunne få en reguleret afregningspris. Ved afregningen af produceret elektricitet skulle der sondres mellem private, eksisterende vindmøller, der defineredes som vindmøller købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999, og for hvilke der foreligger de fornødne tilladelser, og nye vindmøller, der defineredes som møller der opførtes i perioden frem til 2002. Energiklagenævnet lagde til grund, at vindmøllebekendtgørelsens § 10 udmønter disse afregningsprincipper.

Energiklagenævnet har bl.a. i en afgørelse af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) tillige lagt til grund, at vindmøllebekendtgørelsen indeholder regler vedrørende afregning for elproduktion, der ligger efter at bekendtgørelsen er offentliggjort og trådt i kraft, og at der således ikke er tale om regulering med tilbagevirkende kraft. Energiklagenævnet bemærkede dog i afgørelsen af 25. august 2003, at det forhold, at der ved den nærmere fastlæggelse af afregning for elproduktion ved sontringen mellem nye og eksisterende vindmøller i vindmøllebekendtgørelsen anvendes et skæringstidspunkt for de bestemmende kendsgerninger, der ligger forud for bekendtgørelsens ikrafttræden, efter nævnets opfattelse ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger må tillægges vægt ved den nærmere fortolkning og anvendelse af vindmøllebekendtgørelsen.

Energiklagenævnet har i flere afgørelser – bl.a. i afgørelsen af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) – fundet, at kravet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2 om at vindmøllen skal have opnået eventuelle fornødne dispensationer i henhold til byggelovgivningen inden 31. december 1999, er i overensstemmelse med elreformaftalens formål og det af Energistyrelsen ved vejledning af 8. november 1999 udmeldte samt ligger inden for rammerne af den hjemmel, der er givet ved elforsyningsloven. Energiklagenævnet har i disse sager ikke fundet at kunne tiltræde anbringender om, at vindmøllebekendtgørelsen i sammenhæng med Energistyrelsens vejledning måtte forstås således, at eventuelle fornødne dispensationer ikke skulle være opnået inden 31. december 1999.

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet kan indledningsvis tiltræde, at vindmøllen tilhørende klageren ikke opfyldte betingelserne for – som ellers sket ved afgørelsen af 2. april 2001 – at kunne anerkendes som ”eksisterende”, idet den fra byggelovgivningen nødvendige dispensation først forelå den 8. februar 2000, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, sammenholdt med den af Energiklagenævnet ovenfor citerede anlagte forståelse.

Nævnet finder dog ikke, at afgørelsen af 2. april 2001 af denne grund må betragtes som værende ugyldig, idet Energiklagenævnet ikke kan tiltræde Ener-

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 9 af 11

gistryrelsens opfattelse, hvorefter afgørelsen af 2. april 2001 er udtryk for en åbenbar fejl. Nævnet bemærker herved, at

- der efter nævnets hidtidige praksis i nogen grad må anlægges en nuanceret fortolkning af kravene i vindmøllebekendtgørelsen i forhold til skæringsdatoen 31. december 1999, jf. det i den ovenfor citerede afgørelse af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) om retssikkerhedsmæssige betragtninger, og at
- de anbringender, som BONUS Energy A/S ved brev af 25. oktober 2002 til Energistyrelsen under punkt 1 og 2 for, at møllen i nærværende sag er "eksisterende" i forhold til kravet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, svarer til de anbringender, der er gjort gældende for nævnet i tilsvarende vindmøllesager om dispensation fra byggelovgivningen. Efter nævnets opfattelse er anbringenderne udtryk for mulige fortolkninger af vindmøllebekendtgørelsen, selv om de ikke kan tiltrædes af nævnet.

28. juni 2004

J.nr.: 11-128

Eksp.nr.: 15922

DST

Side 10 af 11

Vindmøllebekendtgørelsen indeholder ikke regler om adgangen til at tilbagekalde eller ændre en afgørelse, der er truffet efter bekendtgørelsen. Retsgrundlaget er for nævnets bedømmelse herefter de almindelige regler om tilbagekaldelse og ændring af forvaltningsafgørelser.

Nævnet bemærker herefter,

- at afgørelsen af 2. april 2001 er en for klageren begunstigende afgørelse. Klageren har, jf. kontrakten om køb af vindmøllen, investeret ud fra en forventning om, at vindmøllen kunne og skulle anerkendes som "eksisterende", hvorfor Energistyrelsens afgørelse af 30. oktober 2002 må antages at have væsentlig negativ økonomisk betydning for klageren,
- at de relevante oplysninger om, at dispensation fra byggelovgivningen forelå allerede ved Energistyrelsens afgørelse af 2. april 2001, der udtrykkeligt omtaler dispensationen af 8. februar 2000, og at der i forbindelse med sagens oplysning ikke foreligger bebrejdesværdige forhold hos klageren, hvorfor Energistyrelsen findes at være nærmest til at bære risikoen for, at styrelsen havde overset oplysningen,
- at der fra Energistyrelsens afgørelse af 2. april 2001 om at anerkende vindmøllen som "eksisterende" forløb over 1 år og 4 måneder, før styrelsen underrettede klageren om, at sagen ville blive genoptaget,
- at vindmøllen ved en anerkendelse som "eksisterende" efter vindmøllebekendtgørelsen til forskel fra "nye" vindmøller opnår ret til et pristillæg i det omfang leveringen af elektricitet modsvarer

en oprindelig produktion ydet ved et nærmere bestemt antal fuldlasttimer, hvorefter pristillægget bortfalder,
at klageren efter nævnets opfattelse måtte kunne påregne, at der med Energistyrelsens afgørelse af 2. april 2001 var gjort endeligt op med spørgsmålet om, hvorvidt klagerens vindmølle var "eksisterende" i relation til den i afgørelsen omtalte byggetilladelse, hvorved det også bør bemærkes, at vindmøllen opfyldte vindmøllebekendtgørelsens øvrige krav, og at der i forbindelse med vindmøllebekendtgørelsens krav i forhold til byggelovgivningen var indgivet byggeanmeldelse inden skæringsdatoen 31. december 1999.

28. juni 2004
J.nr.: 11-128
Eksp.nr.: 15922
DST

Nævnet finder heroverfor ikke, at de af Energistyrelsen angivne begrundelser, herunder hensynet til bl.a. lighed og konsekvens ved administration af reglerne, har været tilstrækkeligt tungtvejende til, at styrelsen var berettiget til at rette afgørelsen af 2. april 2001 som sket ved afgørelsen af 30. oktober 2002, hvorefter vindmøllen tilhørende klageren ikke var at betragte som "eksisterende".

Side 11 af 11

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 30. oktober 2002 ophæves. Energistyrelsens afgørelse af 2. april 2001 om, at vindmøllen beliggende på matr. nr. [...], tilhørende [...] er at betragte som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsen, er herefter gældende.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 29 i bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.v.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til advokat Jesper Laage Kjeldsen, Energistyrelsen og Langelands Energiforsyning.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnensformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig